[அத்தியாயம் - 2]

பதின்மரை அடுத்து (அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு) உள்ள நபித்தோழர்கள் அறிவித்த நபிமொழிகள்1

[பாடம்: 1]

அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்த நபிமொழிகள்2

1609 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

(என் தந்தை) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் ஒருநாள் 'தம் விருந்தினரை' அல்லது 'தம் விருந்தினர்களை' (எங்கள் வீட்டிற்கு) அழைத்துவந்தார்கள்.3

பிறகு அவர்கள், (விருந்தினர்களுக்கு உணவளிக்குமாறு தம் வீட்டாரிடம் கூறிவிட்டு) மாலையில் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றுவிட்டார்கள். (அங்கேயே இரவு உணவு அருந்திவிட்டு, இஷா தொழும்வரை இருந்தார்கள்.)

பின்னர் (அந்த) மாலை (நேரம் கழிந்த) வேளையில் (வீடு திரும்பிய) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்களிடம் என் தாயார் (உம்மு ரூமான்), "இன்றிரவு 'உங்கள் விருந்தினரை' அல்லது 'உங்கள் விருந்தினர்களை' இங்கேயே (காத்து) இருக்கும்படி செய்துவிட்டீர்களே!" என்று கேட்டார்கள்.

அப்போது அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள், "விருந்தினர்களுக்கு இன்னும் நீ இரவு உணவு அளிக்கவில்லையா?" என்று (என் தாயாரிடம்) கேட்டார்கள். அதற்கு என் தாயார், "இல்லை; நான் 'இவரிடம்' அல்லது 'இவர்களிடம்' உணவு உண்ணுமாறு சொன்னேன். ஆனால், 'இவர் (உண்ண) மறுத்துவிட்டார்' அல்லது 'இவர்கள் (உண்ண) மறுத்துவிட்டனர்" என்று கூறினார்கள்.

இதனால் (என் தந்தை) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கோபமடைந்து, தாம் இதை உண்ணப்போவதில்லை என்று சத்தியம் செய்தார்கள். அப்போது 'அந்த விருந்தினர்' அல்லது 'அந்த விருந்தினர்கள்', என் தந்தை உண்ணாத வரை தாங்களும் உண்ணப்போவதில்லை" எனச் சத்தியம் செய்தனர்.

அப்போது (என் தந்தை) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள், "நிச்சயமாக இ(ந்தச் சத்தியமான)து ஷைத்தானால் ஏற்பட்டுவிட்டது" என்று கூறிவிட்டு, உணவு கொண்டுவரச் சொல்லி தாமும் உண்டார்கள்; விருந்தினரும் உண்டனர்.

அவர்கள் ஒவ்வொரு கவளம் உணவு எடுக்கும்போதும் அதன் கீழ்ப் பகுதியிலிருந்து முன்பைவிட (உணவு) அதிகமாகிக் கொண்டே இருந்தது. அப்போது (என் தந்தை) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் (என் தாயாரிடம்), "பனூ ஃபிராஸ் குலமகளே! இது என்ன (பெருக்கம்)?" என்று வினவினார்கள்.

அதற்கு என் தாயார், "எனது கண் குளிர்ச்சி(யை ஏற்படுத்திய இறைவன்) மீதாணையாக! நாம் உண்பதற்கு முன்னால் இருந்ததைவிட இப்போது (மும்மடங்கு) கூடுதலாக உள்ளது!" என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் அவர்கள் அனைவரும் உண்டனர். அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள், அந்த உணவை நபி (ஸல்) அவர்களுக்குக் கொடுத்தனுப்பினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களும் அதிலிருந்து (சிறிது) உட்கொண்டார்கள்.4

1610 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நாங்கள் (ஒரு பயணத்தில்) நூற்று முப்பது பேர் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் யாரிடமாவது உணவு இருக்கிறதா?" என்று

கேட்டார்கள். அப்போது ஒரு மனிதரிடம் ஒரு 'ஸாஉ' அல்லது 'கிட்டத்தட்ட அந்த அளவு' உணவு(க்கு வேண்டிய மாவு) இருந்தது. அது (தண்ணீர் விட்டு) குழைக்கப்பட்டது.

(சற்று நேரத்திற்குப்) பின்னர் பரட்டைத் தலையுடைய உயரமான இணைவைப்பாளரான மனிதர் ஒருவர் ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு வந்தார். அவரிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள், "(இவை) விற்பனைக்கா? அல்லது அன்பளிப்புக்காகவா?" என்று வினவினார்கள். அவர், "இல்லை; விற்பனைக்குத்தான்" என்றார்.

அவரிடமிருந்து நபி (ஸல்) அவர்கள் ஓர் ஆட்டை விலைக்கு வாங்கினார்கள். அது அறு(த்துச் சமை)க்கப்பட்டது. அதன் ஈரலைப் பொரிக்கும்படி நபி (ஸல்) அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் மீதாணையாக! எங்கள் நூற்று முப்பது பேரில் ஒருவர் விடாமல் (அனைவருக்கும்) ஆளுக்கொரு துண்டை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெட்டித் தந்தார்கள். அங்கிருந்தவருக்கு அவரிடமே (நேரடியாக) அதைக் கொடுத்தார்கள். அங்கில்லாதவருக்காக (அதை) எடுத்துவைத்(துப் பிறகு கொடுத்)தார்கள்.

பிறகு இரு அகன்ற தட்டுகளில் அந்த ஆட்டு இறைச்சியை வைத்தார்கள். நாங்கள் அனைவரும் வயிறார உண்டோம். அப்படியிருந்தும் இரு தட்டுகளிலும் மீதியிருந்தது. எனவே, அதை நாங்கள் ஒட்டகத்தில் ஏற்றிக்கொண்டோம்.5

(இவ்வாறே அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்.) அல்லது அன்னார் எவ்வாறு கூறினார்களோ அதைப்போல.

1611 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

திண்ணைத் தோழர்கள் (அஸ்ஹாபுஸ் ஸுஃப்பா) ஏழை மக்களாக இருந்தனர்.6

ஒருமுறை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "யாரிடம் இரண்டு பேருக்கான உணவு உள்ளதோ அவர், மூன்றாம(வராகத் திண்ணைத் தோழர் ஒரு)வரை அழைத்துச் செல்லட்டும். யாரிடம் நான்கு பேருக்கான உணவு இருக்கிறதோ அவர் ஐந்தாவது அல்லது ஆறாவது பேரை அழைத்துச்செல்லட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

(இவ்வாறே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.) அல்லது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எப்படிச் சொன்னார்களோ அதைப் போல.

(என் தந்தை) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் மூன்று பேரை அழைத்துவந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் பத்துப் பேருடனும் அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் மூன்று பேருடனும் (தத்தம் இல்லங்களுக்கு) சென்றனர்.

இந்த ஹதீஸ், இரு அறிவிப்பாளர்தொடர்களில் வந்துள்ளது.

இரண்டாம் அறிவிப்பாளர்தொடரில் ஐந்தாம் அறிவிப்பாளராக இடம்பெற்றுள்ள அஃப்பான் பின் முஸ்லிம் (ரஹ்) அவர்கள், மேற்கண்ட ஹதீஸில் இடம்பெற்றுள்ள 'மூன்றாமவரை' (பி ஸாலிஸின்) எனும் சொல்லுக்குப் பதிலாக 'மூன்று பேரை' (பி ஸலாஸத்தின்) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

அவ்வாறே 'ஆறாவது' என்பதைக் குறிக்கும் 'சாதிசின்' எனும் சொல்லுக்குப் பதிலாக அதே பொருளைக் குறிக்கும் 'பி சாதிசின்' என ('பா' எனும் எழுத்துடன்) குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.7

1612 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், (என் சகோதரி) ஆயிஷா (ரலி) அவர்களை எனது வாகனத்தில் எனக்குப் பின்னால் அமரவைத்து 'தன்ஈம்' எனும் இடம்வரை அழைத்துச்சென்று, (அங்கிருந்து) அவரை உம்ரா மேற்கொள்ளச் செய்யுமாறு உத்தரவிட்டார்கள்.8

1613 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "என் சமுதாயத்தாரில் விசாரணையின்றி சொர்க்கம் செல்கின்ற எழுபதாயிரம் பேரை நிச்சயமாக என் இறைவன் எனக்கு வழங்கினான்" என்று கூறினார்கள்.

அப்போது உமர் (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இன்னும் கூடுதலாக வழங்கும்படி தாங்கள் இறைவனிடம் கோரியிருக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "நிச்சயமாக நான் இறைவனிடம் இன்னும் கூடுதலாக வழங்கும்படி கோரினேன்; அப்போது என் இறைவன், (விசாரணையின்றி சொர்க்கம் செல்லும் அந்த) ஒவ்வொரு மனிதருடனும் (வேறோர்) எழுபதாயிரம் பேரை எனக்கு வழங்கினான்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

மறுபடியும் உமர் (ரலி) அவர்கள், "இன்னும் கூடுதலாக வழங்கும்படி தாங்கள் இறைவனிடம் கோரியிருக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "மேலும் கூடுதலாக வழங்கும்படி என் இறைவனிடம் நிச்சயமாக நான் கோரினேன்; அப்போது இறைவன் எனக்கு இவ்வாறு வழங்கினான்" என்று பதிலளித்தார்கள்.

இதைக் குறிப்பிடும்போது (இந்த ஹதீஸின் ஆறாம் அறிவிப்பாளர்) அப்துல்லாஹ் பின் பக்ர் (ரஹ்) அவர்கள், தம்மிரு கைகளையும் அகலமாக விரித்து அள்ளிப் போடுவதைப் போல் காட்டி, நபி (ஸல்) அவர்கள் தம்மிரு கைகளையும் (இவ்வாறு) விரித்ததாகத் தெரிவித்தார்கள்.9

(இந்த ஹதீஸின் ஐந்தாம் அறிவிப்பாளர்) ஹிஷாம் பின் ஹஸ்ஸான் (ரஹ்) அவர்கள், "இ(தன் அளவான)து அல்லாஹ்விடமே உள்ளது; இதன் எண்ணிக்கை யாருக்கும் தெரியாது" என்று குறிப்பிட்டார்கள்.10

1614 அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நிச்சயமாக வல்லமையும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ், (பெற்ற கடனைத் திரும்பச் செலுத்தாத) கடனாளியை மறுமை நாளில் அழைத்து, தனக்கு முன்னால் அவரை நிறுத்திவைத்து, "என் அடியானே! மக்களின் செல்வத்தை நீ எவ்வாறு போக்கடித்தாய்?" என்று கேட்பான்.

அதற்கு அந்த அடியார், "என் இறைவா! அதை நான் சீரழிக்கவில்லை என்பதை நிச்சயமாக நீ அறிவாய்; அதுவெல்லாம் வெள்ளப் பெருக்கு, தீ விபத்து, களவு, நட்டம் ஆகிய ஏதோ ஒன்றில் (பாழாகி) போனது" என்று பதிலளிப்பார்.

அப்போது வல்லமையும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ் ஒரு பொருளைக் கொண்டுவரச் சொல்லி, அதை அவரது (வினை) தராசில் வைப்பான். அதையடுத்து அவருடைய நன்மைகள் மிகைக்கும்.11

இதை அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.12

1615 அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

(பெற்ற கடனைத் திரும்பச் செலுத்தாத) கடனாளியை அல்லாஹ் மறுமையில் அழைப்பான். இறுதியில் அவர் அல்லாஹ்வுக்கு முன்னால் நிறுத்தப்படுவார். அப்போது (அவரிடம்), "ஆதமின் மகனே (மனிதனே)! நீ இந்தக் கடனை எந்த வகையில் பெற்றாய்? மக்களின் உரிமைகளை நீ எவ்வாறு வீணடித்தாய்?" என்று வினவப்படும்.

அதற்கு அவர், "என் இறைவா! அந்தக் கடனை நான் வாங்கினேன்; (ஆனால், அதை) நான் உண்ணவோ, அருந்தவோ, உடுத்தவோ, வீணடிக்கவோ இல்லை என்பதை நிச்சயமாக நீ

அறிவாய்; ஆயினும், அது என் கையில் இருக்கும்போது தீ விபத்து, களவு, நட்டம் ஆகிய ஏதோ ஒன்று ஏற்பட்டுவிட்டது'' என்று பதிலளிப்பார்.

அப்போது வல்லமையும் மாண்பும் மிக்க அல்லாஹ், ''என் அடியான் சொன்னது உண்மையே. இன்று உன் சார்பில் (உன் கடனை) நிறைவேற்றுவதற்கு நானே மிகவும் பொருத்தமானவன்'' என்று கூறுவான்.

பின்னர் அல்லாஹ் ஒரு பொருளைக் கொண்டுவரச் சொல்லி, அதை அவரது (வினை) தராசுத் தட்டில் வைப்பான். உடனே அவருடைய தீமைகளைவிட அவருடைய நன்மைகள் மிகைக்கும். அதையடுத்து அல்லாஹ்வுடைய கருணையின் தயவால் அவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்.

இதை அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.13

1616 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

(விடைபெறும் ஹஜ்ஜின்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (என்னிடம்), ''நீர் இந்த ஒட்டகத்தில் ஏறிக்கொள்வீராக! பின்னர் உம்முடைய சகோதரியையும் (ஆயிஷாவையும்) பின்னால் ஏற்றிக்கொள்வீராக.

இருவரும் 'தன்ஈம்' எனும் இடத்(தை நோக்கிச் செல்லுங்கள். அந்த இடத்)தின் மேட்டுப் பகுதியிலிருந்து இறங்கிவிட்டால், அங்கிருந்து உம்ராவிற்காக இஹ்ராம் கட்டிக்கொண்டு வாருங்கள்'' என்று கூறினார்கள்.

இது, (ஹஜ்ஜை நிறைவு செய்து மக்காவிலிருந்து) திரும்பும் இரவில் நடந்ததாகும்.14

1617 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், ''உம்முடைய சகோதரி ஆயிஷாவை (உமது) வாகனத்தில் பின்னால் ஏற்றிக்கொண்டு, 'தன்ஈம்' எனும் இடத்திலிருந்து உம்ராவிற்கு அழைத்துச் செல்லும்! (என்று கூறினார்கள். அதாவது) அந்த இடத்தில் மேட்டுப் பகுதியிலிருந்து நீர் இறங்கிவிட்டால், அவருக்கு உத்தரவிடுவீராக. அவர் (உம்ராவிற்காக) இஹ்ராம் கட்டிக்கொள்ளட்டும். அது ஏற்கப்பட்ட உம்ராவாகும்'' என்றார்கள்.15

1618 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

நாங்கள் (ஒரு பயணத்தில்) நூற்று முப்பது பேர் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அப்போது அவர்கள், ''உங்களில் எவரிடமாவது உணவு இருக்கிறதா?'' என்று கேட்டார்கள். அப்போது ஒரு மனிதரிடம் 'ஒரு ஸாஉ' அல்லது 'அது போன்ற அளவு' உணவு (மாவு)தான் இருந்தது. அது (தண்ணீர் கலந்து) குழைக்கப்பட்டது.

(சற்று நேரத்திற்குப்)பின் மிக உயரமான, பரட்டைத் தலையுடைய, இணை வைக்கும் மனிதர் ஒருவர் ஆடுகளை ஓட்டிவந்தார். அவரிடம் நபி (ஸல்) அவர்கள், ''(இவை) விற்பனைக்கா? அல்லது அன்பளிப்புக்காகவா?'' என்று வினவினார்கள். அவர், ''இல்லை; விற்பனைக்குத்தான் (கொண்டுவந்துள்ளேன்)'' என்று பதிலளித்தார்.

அவரிடமிருந்து ஓர் ஆட்டை நபி (ஸல்) அவர்கள் விலைக்கு வாங்கினார்கள். அது அறு(த்து சமை)க்கப்பட்டது. அதன் ஈரலைப் பொரிக்கும்படி அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள்.

அல்லாஹ்வின் மீதாணையாக! எங்கள் நூற்று முப்பது பேரில் ஒருவர் விடாமல் அனைவருக்குமே அதன் ஈரலில் ஒரு துண்டை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெட்டித் தந்தார்கள். அங்கு இருந்தவருக்கு அவரிடமே (நேரடியாக) அதைக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அங்கு இல்லாதவருக்கு எடுத்து (பாதுகாத்து)வைத்தார்கள்.

(பிறகு) இரு (அகன்ற) தட்டுகளில் அந்த ஆட்டு இறைச்சியை வைத்தார்கள். நாங்கள் அனைவரும் வயிறு நிரம்ப உண்டோம். அப்படியிருந்தும் இரு தட்டுகளிலும் மீதியிருந்தது. அவற்றை நாங்கள் ஒட்டகத்தில் ஏற்றிக்கொண்டோம்.16

(இவ்வாறு அப்துர் ரஹ்மான் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்.) அல்லது அன்னார் எவ்வாறு கூறினார்களோ அதைப் போன்று.

1619 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

திண்ணைத் தோழர்கள் (அஸ்ஹாபுஸ் ஸுஃப்பா) ஏழை மக்களாக இருந்தனர். (ஒருமுறை) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ''எவரிடம் இரண்டு பேருக்கான உணவு உள்ளதோ அவர், மூன்றாமவ(ராகத் திண்ணைத் தோழர் ஒருவ)ரைத் தம்முடன் அழைத்துச்செல்லட்டும். எவரிடம் நான்கு பேருக்கான உணவு இருக்கிறதோ அவர், தம்முடன் ஐந்தாமவரையும் ஆறாமவரையும் அழைத்துச்செல்லட்டும்'' என்று கூறினார்கள். அல்லது இதைப் போன்று கூறினார்கள்.

அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் மூன்று பேரை அழைத்துவந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பத்துப் பேருடன் நடந்தார்கள். (என் தந்தை) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் மூன்று பேரை அழைத்துவர, (அப்போது வீட்டில்) நானும் (அப்துர் ரஹ்மான்), என் தந்தையும் (அபூபக்ர்), என் தாயும் (உம்மு ரூமான்), எங்கள் வீட்டிற்கும் (என் தந்தை) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்களின் வீட்டிற்கும் (கூட்டாகப் பணி செய்துவந்த) பணியாளரும்தான் இருந்தோம்.

'என் மனைவியும்...' என்றும் அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது (சந்தேகமாக இருக்கிறது) -என அறிவிப்பாளர் அபூஉஸ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் (விருந்தினருக்கு உணவளிக்குமாறு தம் வீட்டாரிடம் கூறிவிட்டு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் (சென்று) இரவு உணவு அருந்தினார்கள். பிறகு இஷா தொழுகை நடைபெறும்வரை அங்கேயே இருந்துவிட்டுப் பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உறங்கச் செல்லும்வரை காத்திருந்துவிட்டு, இரவில் அல்லாஹ் நாடிய ஒரு பகுதி கழிந்தபிறகு அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் (தம் வீட்டுக்கு) வந்தார்கள்.

அவர்களுடைய துணைவியார் (என் தாயார்) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்களிடம், ''உங்கள் விருந்தாளிகளை' அல்லது 'உங்கள் விருந்தாளியை' (உபசரிக்க வராமல்) தாமதமானதற்கு என்ன காரணம்?'' என்று கேட்டார்கள். அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள், ''விருந்தினருக்கு நீ உணவளிக்கவில்லையா?'' என்று வினவினார்கள்.

அதற்கு என் தாயார், ''நீங்கள் வரும்வரை உண்ணமாட்டோம்'' என்று அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். (நம் வீட்டார்) அவர்களுக்குமுன் உணவை எடுத்துவைத்து உண்ணும்படி கூறியும் அவர்கள் (உண்ண மறுத்து) அவர்களைச் சும்மாயிருக்கச் செய்துவிட்டனர்'' என்று பதிலளித்தார்கள்.

(என் தந்தை அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் நான் விருந்தாளிகளைச் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்று என்னைக் கண்டிப்பார்கள் என்றஞ்சி) நான் சென்று ஒளிந்துகொண்டேன். அவர்கள், 'தடியா!' அல்லது 'ஈயே!' (என்றழைத்து என்னை) 'உன் மூக்கறுந்துபோக!' என்று கூறி ஏசினார்கள்.

(விருந்தினர் உணவருந்த தாமதமானதற்குத் தாமே காரணம் என்று அறிந்து கொண்டபோது) ''மகிழ்ச்சியாக இல்லை; நீங்கள் உண்ணுங்கள்'' என்று (தம் விருந்தினரிடம்) கூறிவிட்டு, (தம் வீட்டாரை நோக்கி, ''என்னை எதிர்பார்த்துத்தானே இவ்வளவு நேரம் தாமதம் செய்தீர்கள்!) அல்லாஹ்வின் மீதாணையாக! நான் ஒருபோதும் இதை உண்ணப்போவதில்லை'' என்று அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் சொன்னார்கள்.

அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் உண்ணாத வரை நாங்களும் உண்ணப்போவதில்லை என விருந்தினரும் சத்தியம் செய்தனர். அப்போது (என் தந்தை) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள், "இ(வ்வாறு என்னைச் சத்தியம் செய்யவைத்த)து ஷைத்தான்தான்" என்று கூறிவிட்டு, உணவு கொண்டுவரச் சொல்லி (தாமும்) உண்டார்கள். (விருந்தினரும் உண்டனர்).

அல்லாஹ்வின் மீதாணையாக! நாங்கள் (பாத்திரத்திலிருந்து) ஒரு கவள உணவை எடுக்கும்போதெல்லாம் அதன் கீழ்ப்பகுதியிலிருந்து அதைவிட அதிகமாக உணவு பெருகியது. இறுதியில் அவர்கள் அனைவரும் வயிறார உண்டனர். அப்போது அந்த உணவு முன்பிருந்ததைவிடக் கூடுதலாகிவிட்டிருந்தது. அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் அ(ந்த பாத்திரத்)தைப் பார்த்தார்கள். அப்போது அது முன்பிருந்த அளவு, அல்லது அதைவிட அதிகமாக இருந்தது.

உடனே அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் தம் துணைவியாரிடம் (என் தாயாரிடம்), "பனூ ஃபிராஸ் குலமகளே! என்ன இது?" என்று வினவ, அதற்கு என் தாயார், "என் கண் குளிர்ச்சியின் (இறைவன்) மீதாணையாக! இது முன்பிருந்ததைவிட இப்போது மூன்று மடங்கு அதிகமாகிவிட்டிருக்கிறது" என்று சொன்னார்கள்.

இது -அதாவது இவ்வாறு என்னைச் சத்தியம் செய்யவைத்தது- ஷைத்தான் தான் என்று கூறிவிட்டு, ஏற்கெனவே அதிலிருந்து சாப்பிட்ட அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள், மீண்டும் அதிலிருந்து ஒரு கவளம் உண்டார்கள். பிறகு அ(ந்தப் பாத்திரத்)தை எடுத்துக்கொண்டு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றார்கள். பிறகு அது நபியவர்களிடம் இருக்கலாயிற்று.

(அப்போது) எங்களுக்கும் (இணைவைப்பாளர்களான) ஒரு சமுதாயத்தாருக்கும் இடையே (போர் நிறுத்த) சமாதான ஒப்பந்தம் இருந்துவந்தது. அந்த ஒப்பந்த தவணை முடிவுற்றது. (இனி அவர்கள் போருக்கு வந்தால் அவர்களை எதிர்கொள்வதற்காக) பன்னிரண்டு பேரைத் தளபதிகளாக்கியிருந்தோம். ஒவ்வொருவருடனும் சில படைவீரர்கள் இருந்தனர்.

ஒவ்வொருவருடனும் எத்தனை பேர் இருந்தனர் என்பதை அல்லாஹ்வே அறிவான். எனினும், நபி (ஸல்) அவர்கள் (அவ்வளவு பெரிய) படையினருக்கு (அந்த உணவை) கொடுத்தனுப்பினார்கள். அவர்கள் அனைவரும் அதிலிருந்து உண்டனர்.

(இவ்வாறோ அல்லது) வேறொரு முறையிலோ இதை அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள் என அறிவிப்பாளர் அபூஉஸ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்.17

1620 அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

திண்ணைத் தோழர்கள் (அஸ்ஹாபுஸ் ஸுஃப்பா) ஏழை மக்களாய் இருந்தனர். (ஒருமுறை) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "எவரிடம் இரண்டு பேருக்கான உணவு உள்ளதோ அவர், மூன்றாமவ(ராக திண்ணைத் தோழர் ஒருவ)ரைத் தம்முடன் அழைத்துச்செல்லட்டும். எவரிடம் நான்கு பேருக்கான உணவு இருக்கிறதோ அவர், தம்முடன் ஐந்தாமவரையும் ஆறாமவரையும் அழைத்துச்செல்லட்டும்" என்று கூறினார்கள். அல்லது இதைப் போன்று கூறினார்கள்.

அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் மூன்று பேரை அழைத்துவந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பத்துப் பேருடன் நடந்தார்கள். (என் தந்தை வீட்டுக்கு வந்தபோது வீட்டில்) நானும் (அப்துர் ரஹ்மான்), என் தந்தையும் (அபூபக்ர்), என் தாயும் (உம்மு ரூமான்), எங்கள் வீட்டுக்கும் (என் தந்தை) அபூபக்ர் (ரலி) அவர்களின் வீட்டுக்கும் (கூட்டாக) பணிபுரிந்துவந்த பணியாளரும்தான் இருந்தோம்.

'என் மனைவியும்...' என்று அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபீபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. (சந்தேகமாக இருக்கிறது) -என அறிவிப்பாளர் அபூஉஸ்மான் (ரஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.18